

lærerexamen og derved aflægge Prøve i Underviisningslære, derunder indbefattet den tilnævnte Underviisningsmethode. For de øvrige forholdsviisfaa Lærere, hvis Habilitet til at beklæde en saadan Stilling ikke godtgøres ved en af de nævnte Examina, kan Ministeriet ikke finde det nødvendigt eller hensigtsmæssigt at bibeholde en isoleret Prøve i denne enkelte Green af Underviisningslæren, og det Samme gjælder om den Prøve i indbyrdes Underviisningsmethode, som ifølge den ovennævnte allerhøieste Resolution hidtil er bleven fordret aflagt af Geistlige. De omspurgte Bestemmelser skrive sig fra en Tid, da man tillagde denne Underviisningsmethode en stor Betydning som et virksomt Middel til at fremme Underviisningen i talrige Skoler; men dette er ikke længere Tilfældet, ligesom Methoden nu langstaa benyttes i samme Omfang som tidligere og kun med væsentlige Modificationer af den oprindelige Plan for dens Anvendelse. De Lærere og Geistlige, som uden at have aflagt Prøve i Methoden ved deres Examen faae Anvendelse for den i de dem vedkommende Skoler, ville let kunne erhverve sig den fornødne Færdighed deri; og Prøvens Aflæggelse paa den nu anordnede Maade kan i mange Tilfælde være baade besværlig og bekostelig saavel for Lærere som for de Geistlige, for hvis Vedkommende Kjendskab til Methoden desuden maa erkjendes at være en saare ringe Andeel af den Kyndighed, som maa kræves af dem, for at de kunne føre et virksomt Tilsyn med Skolevæsenet i deres Embedskreds.

Da en Biskop for et Par Aar siden hos Ministeriet forespurgte, om han fremdeles havde at afkræve Ordinander Attest for Kyndighed i den indbyrdes Underviisningsmethode og Færdighed i dens Anvendelse, tog Ministeriet Sagen under Overveielse og indledede derom Brevveksling deels med Biskop Brammer i Aarhus, der i sin tidligere Stilling som Seminarieforsøger og senere som mangeaarig Biskop har havt riig Leilighed til at indhente Erfaring om, hvorvidt de hidtil gjældende Bestemmelser angaaende den indbyrdes Underviisning kunne ansees hensigtsmæssige, deels med Directionen for Pastoralseminariet. Begge disse Autoriteter anbefalede Afskaffelsen af den for Ordinander foreskrevne Prøve i den ommeldte Methode, og Ministeriet var ogsaa enigt heri, men Afgjørelsen af bemeldte Spørgsmaal blev sat i Bero efter andre Forhandlinger. Imidlertid har Ministeriet nu faaet fornyet Anledning til at gjenoptage det, idet den hidtilværende Forstander for Normalskolen for den indbyrdes Underviisningsmethode er afgaaet ved Døden; og Ministeriet har derfor fundet Tiden beleiligt til allerunderdanigst at foredrage Hans Majestæt Sagen.

Den anden ovenfor citerede ved allerhøieste Resolution af 25de November 1828 tagne Bestemmelse var kun at betragte som et Middel til at opmuntre

til Indførelsen af den omspurgte Underviisningsmethode i Landets Skoler; og ligesom den neppe nogenstunde har havt synderlig Betydning i saa Henseende, saaledes er hverken selve Bestemmelsen eller det derpaa grundede Paalæg til Biskopperne i de senere Aar bleven næagtig overholdt, hvorhos den efter det Ovenførte ikke længere kan ansees for tidsvarende. Saavel Biskop Brammer som Directionen for Pastoralseminariet have derfor ogsaa tilraadet at hæve den omspurgte Bestemmelse, og herved kunde der efter Ministeriets Formening ikke være nogensomhelst Betænelighed.

Saafernt Ministeriets Forslag angaaende Ophævelsen af den allerhøieste Resolution af 23de Februar 1828 maatte blive bifaldt, kunde Ministeriet derhos ikke skjønne rettere, end at den bestaaende Normalstole for den indbyrdes Underviisningsmethode bør nedlægges, og Tilsynscomiteen for samme ophæves. Denne Skole, der bestaaer i Genhold til allerhøieste Resolution af 21de August 1822, og hvortil Vaisenhusets Skole blev indrettet ifølge allerhøieste Resolution af 29de December 1831, har vel ikke allene været bestemt til at theologiske Candidater der kunne gjøre sig bekjendte med den ommeldte Methode; men det faktiske Forhold har dog i en lang Arrække været det, at den saagodt som udelukkende blev benyttet af theologiske Candidater, som derfra have forskaffet sig den Attest om Kjendskab til og Færdighed i Methoden, som de hidtil have maattet producere for at stedes til Bispeexamen, og der synes derfor ikke at være nogen Anledning til at bibeholde Skolen, som har medført en aarlig Udgift for Seminariefonden af omtrent 325 Rd. Da Skolens Comitee, der bestaaer af Biskoppen over Sjællands Stift og et andet Medlem, fortiden Conferentsraad Bentley, ikke har noget andet Hverv end at føre den specielle Bestyrelse af samme, vilde den selvfølgerlig være at ophæve tilligemed selve Skolen.

I Genhold til alt Ansørte nedlagde Ministeriet en allerunderdanigst Forestilling, og efterat samtlige Ministeriets Indstillinger ere ved allerhøieste Resolution af 22de September sidst. bleve allernaadigst bifaldte, er der under 30te September af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet udsærdiget følgende Bekjendtgjørelse om Ophævelse af de ved Kongelig Resolution af 23de Februar 1828 (bekjendtgjort ved Cancelli-Plakat af 26de samme Maaned) og Kongelig Resolution af 25de November 1828 trufne Bestemmelser til Fremme af den indbyrdes Underviisningsmethode samt om Nedlæggelse af Normalstolen for bemeldte Underviisningsmethode og Ophævelse af den for samme Skole anordnede Comitee:

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 22de denne Maaned allernaadigst at bifælde:

- 1) at den ved allerhøieste Resolution af 23de Februar 1828 (bekjendtgjort ved Cancelli-Plakat af 26de næstefter)tagne Bestemmelse om, at alle Candidati theologiæ, førend de maae stedes til Bisppeexamen, og Alle, som kaldes til Skolelærere, forinden dem af Biskoppen maa meddeles Collats, skulle ved Attest fra Forstanderen ved et af de Kongelige Skolelærer-Seminarier eller fra den her i Staden værende Normal-skole for den indbyrdes Underviisningsmethode for Biskoppen godtgjøre, at de besidde theoretisk Kundskab og praktisk Dygtighed til bemeldte Underviisningsmethodes rigtige Anvendelse, saaledes som den ved Normal-skolen er indført, — maa ophæves;
- 2) at Budet i den allerhøieste Resolution af 23de November 1828, hvorefter Cancelliet eller nu dette Ministerium i ethvert Tilfælde, hvor det ved nedlæggende allerunderdanigst Foresøgelse eller Indberetning samt afgivende Betænkning allerunderdanigst anbefaler nogen geistlig Embedsmand til Forskyttelse eller Raadesbeviisning, skal under de for ham talende Grunde tilføie særskilt Bemærkning om, hvorvidt i de ham underliggende Skoler den indbyrdes Underviisning er bleven indført efter den allernaadigst bifaldte Normalmethode, — ligeledes maa ophæves; samt
- 3) at den Skole i det herværende Kongelige Vaisenhuus ved allerhøieste Resolution af 29de December 1831 tillagte Bestemmelse at tjene som Normal-skole for den indbyrdes Underviisningsmethode maa bortfalde, og den for bemeldte Skole i fornævnte Egenkab anordnede Comitee ophæves.
- Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Finantsministeriet.

I Forbindelse med den i Departementstidenden Nr. 53 og 54 S. 725—34 offentliggjorte danske Text til den under 30te Juni d. A. afsluttede Postconvention mellem Danmark og Sverrig meddeles her den svenske Text til bemeldte Convention:

Postfördrag emellan Sverige och Danmark.

Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge och Hans Maj:t Konungen af Danmark hafva, lifvade af gemensam önskan att ordna postförhållandena emellan Sverige och Danmark på ett tidens fordringar motsvarande-sätt, öfverenskommit att avsluta ett postfördrag och för sådant ändamål till sine fullmäktige utnämnt:

Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge:

Departements-Chefen i Dess General-Post-Styrelse *Adolf Wilhelm Roos,*

och Hans Maj:t Konungen af Danmark:

Kansli-Rådet och Chefen för General-Post-Direktoratets Andra Sekretariat *Niels Hostrup Lund,*

hvilka, efter att hafva utväxlat sina i behörig form befunna fullmagter, öfverenskommit om efterföljande artiklar:

I. Utväxlingen af postförsändelserne.

ART. 1.

Postbefordringen emellan Sverige och Danmark skall, genom öfverenskommelse emellan de bägge Rikenas Post-Styrelser, ordnas på det sätt, att en i möjligaste måtto oafbruten förbindelse åvägabringas emellan de från och till vederbörande gränsorter afgående och ankommande bantåg, hvilka bäst egnas sig för postutväxlingen.

Hvardera landet besörjer och bekostar befordran af den post, som derifrån till det andra landet afsändes.

Postens transporterande emellan landningsstället och vederbörande postanstalt skall genom denna sednare besörjas.

ART. 2.

Genom öfverenskommelse emellan de bägge Post-Styrelserne bestämmas de Svenska och Danska postanstalter, mellan hvilka en direkt postutväxling skall ega rum.

ART. 3.

Sedan postförsändelserne blifvit på vederbörande gränsepostanstalt aflemnade, skola de, så vida icke särskilda hinder möta, städse utan uppehåll expedieras och afgå med de poster, hvilka snarast bringa dem till bestämmelseorten.

II. Portosatserne.

A. Brevposten.

a) Mellanriksförsändelser.

ART. 4.

Befordringsafgiften utgår för brev af enkel vikt med följande belopp:

i Sverige:
för afgående frankeradt brev . . . . . 17 öre
» ankommet ofrankeradt brev . . . . . 25 öre
Svenskt riksmünt;

i Danmark:
för afgående frankeradt brev . . . . . 8 sk.
» ankommet ofrankeradt brev . . . . . 12 sk.
Danskt riksmünt.